

บทที่ 6

การเสนอและประเมินผลแนวทางการพัฒนาระบบการจราจรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเฉพาะจุด (ระยะสั้น)

จากการวิเคราะห์สภาพการจราจรที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน พบว่า มีปัญหาการเดินทางเข้าออกมหาวิทยาลัยและการใช้เส้นทางจราจรภายในมหาวิทยาลัยที่ไม่สะดวกนักและการให้ความสำคัญในการเดินเท้าที่น้อย อีกทั้งที่ยังขาดระบบขนส่งสาธารณะให้บริการภายในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ปริมาณความต้องการเดินทางภายในมหาวิทยาลัยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจะมีปริมาณที่สูงกว่าในปัจจุบัน ดังนั้นปัญหาการเดินทางภายในมหาวิทยาลัยจะต้องมีสภาพที่ติดขัดและขาดระเบียบอย่างแน่นอนหากไม่ดำเนินการแนวทางการจราจรเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการจราจรภายในมหาวิทยาลัยในอนาคต แนวทางพัฒนาระบบการจราจรของมหาวิทยาลัยที่จะนำเสนอนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรของมหาวิทยาลัยในเฉพาะจุดและในเชิงบูรณาการ ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดต่อไป

แนวทางการพัฒนาระบบการจราจรภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเฉพาะจุด ซึ่งสามารถดำเนินการในระยะสั้น (ปี พ.ศ. 2543) ประกอบด้วย

- การปรับปรุงทางแยกหักภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การจัดทำป้ายจราจรภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การปรับปรุงผิวจราจรภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การจัดระเบียบการใช้ถนนภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การปรับปรุงโครงข่ายทางเท้าภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

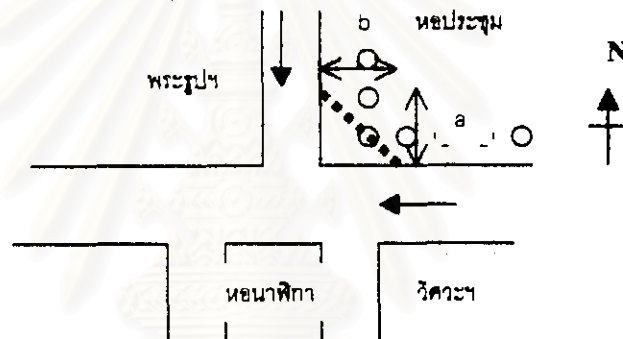
6.1 การปรับปรุงทางแยกหักภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสำรวจทางแยกภายในมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตรวจสอบปัญหาความปลอดภัยในการสัญจรด้วยรถยนต์ โดยพิจารณาจาก “ระยะมองเห็นปลอดภัย” (Sight Distance) (AASHTO 1994) ซึ่งแสดงด้วยเส้นประในรูปที่ 6.1

ก. ทางแยกบริเวณหอนาฬิกา

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 17 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 13 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 21 เมตร ในขณะที่ความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 30 กม./ชม. ทั้งในทิศทางจากหอประชุมและคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นผลให้มาตรฐานของระยะมองเห็นปลอดภัยเป็น 35 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นที่เกิดขึ้นจริงมีค่าต่ำกว่ามาตรฐาน จึงควรดำเนินการปรับเพิ่มระยะมองเห็นตามแนวทางดังนี้

- การตัดต้นไม้/พุ่มไม้บริเวณมุมทางแยกออกไป เพื่อสามารถให้รถยนต์ในแต่ละทิศทางมองเห็นกันได้ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐาน โดยกำหนดให้ระยะ a และระยะ b เท่ากับ 25 เมตร ดังแสดงอยู่ในรูปที่ 6.2



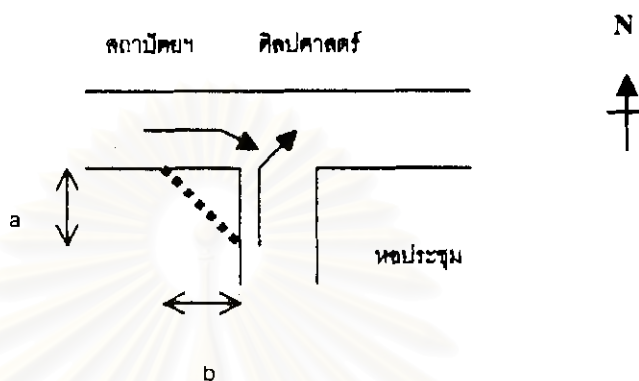
รูปที่ 6.2 ลักษณะทางแยกบริเวณหอนาฬิกา

- การจัดทำป้ายบอกทางหลัก ทางรอง โดยกำหนดให้ถนนหน้าคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นถนนหลัก และตัดป้ายระวางรถยนต์ทางขวา ในขณะที่จัดให้ถนนจากหอประชุมเป็นถนนรอง ติดป้ายหยุดรถ / ระวางรถยนต์ทางขวา และให้รถยนต์ทางซ้ายไปก่อน

ข. ทางแยกบริเวณหน้าคณะศิลปศาสตร์

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 28 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 24 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 37 เมตร ความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 30 กม./ชม. ทั้งในทิศทางจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และหอประชุม เป็นผลให้ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 35 เมตร เมื่อเปรียบเทียบกับค่าจริงแสดงว่ามีค่าที่มากกว่ามาตรฐาน จึงไม่เกิดปัญหาเนื่องจากระยะมองเห็น แต่ปัญหาคำคัญที่เกิดขึ้น

ทางแยกนี้ คือ ปัญหาการบรรจบระหว่างรถยนต์ที่ศทางจากหอบประชุมที่จะเกี่ยวข้องกับรถยนต์ที่วิ่งจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่จะเกี่ยวข้องเข้าถนนหน้าหอบประชุม ดังแสดงในรูปที่ 6.3



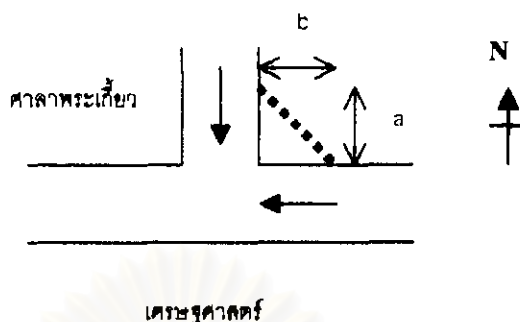
รูปที่ 6.3 ลักษณะทางแยกบริเวณหน้าคณะศิลปศาสตร์

การแก้ไขปัญหา ณ ทางแยกนี้ สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางแยกบริเวณหน้าคณะด้วย

- จัดถนนหน้าหอบประชุมให้เดินรถทางเดียวจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ไปยังคณะศิลปกรรมศาสตร์
- ห้ามรถที่มาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เกี่ยวข้องเข้าถนนหน้าหอบประชุม โดยให้เกี่ยวข้องถนนด้านหลังหอบประชุมแทน เป็นผลให้ถนนรอบหอบประชุมจะเป็นการเดินรถวนซ้ายในลักษณะวงเวียน
- จัดทำป้ายระวางรถยนต์ทางขวา สำหรับรถที่วิ่งจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และติดตั้งป้ายหยุดรถ / ระวางรถยนต์ทางซ้าย สำหรับรถที่วิ่งจากถนนหน้าหอบประชุม

ก. ทางแยกหน้าคณะเศรษฐศาสตร์

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 12 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 13 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 18 เมตร ค่าความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 20 กม./ชม.ทั้งนี้ทิศทางจากศาลาพระแก้วและคณะรัฐศาสตร์ ดังแสดงในรูปที่ 6.4 ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 29 เมตร ซึ่งสูงกว่าค่าที่เกิดขึ้นจริง



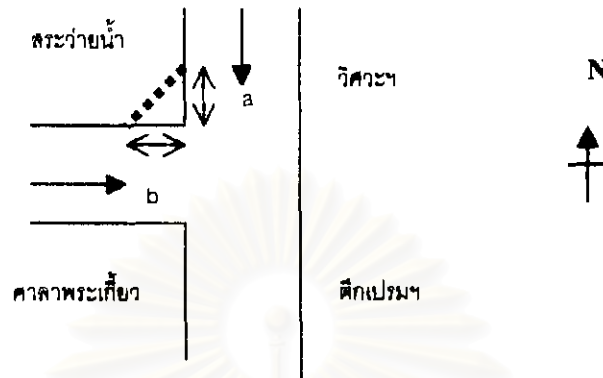
รูปที่ 6.4 ลักษณะทางแยกบริเวณหน้าคณะเศรษฐศาสตร์

จึงควรแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามแนวทางดังนี้

- จัดทำป้ายหยุดรถบนถนนสายรอง (ถนนหน้าศาลาพระเกี้ยว) และป้ายระวางรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้ามบนถนนสายหลัก (ถนนหน้าคณะเศรษฐศาสตร์) ติดตั้งไว้บริเวณมุมทางแยก
- ติดตั้งกระจกเงาที่มุมทางแยก เพื่อให้สามารถมองเห็นรถยนต์ในอีกทิศทางหนึ่ง
- จัดระเบียบการจอดรถบริเวณถนนที่อยู่บนหัวมุมทางแยกนี้ ซึ่งมีการปิดบังการมองเห็นรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้าม โดยเสนอไม่ให้มีการจอดรถยนต์ในส่วนบริเวณมุมทางแยกของลานจอด เพื่อเพิ่มระยะมองเห็นปลอดภัย

ง. ทางแยกบริเวณศูนย์หนังสือภาลงกรณ์มหาวิทยาลัย-สระน้ำ

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 16 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 24 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 28 เมตร ค่าความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 20 กม./ชม.ทั้งในทิศทางจากตึกจุฬาฯ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังแสดงในรูปที่ 6.5 ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 29 เมตร เมื่อเปรียบเทียบกับค่าจริงแสดงว่ามีค่าที่ต่ำกว่ามาตรฐานเล็กน้อย แต่ก็ยังมีความปลอดภัยที่พอใช้ได้



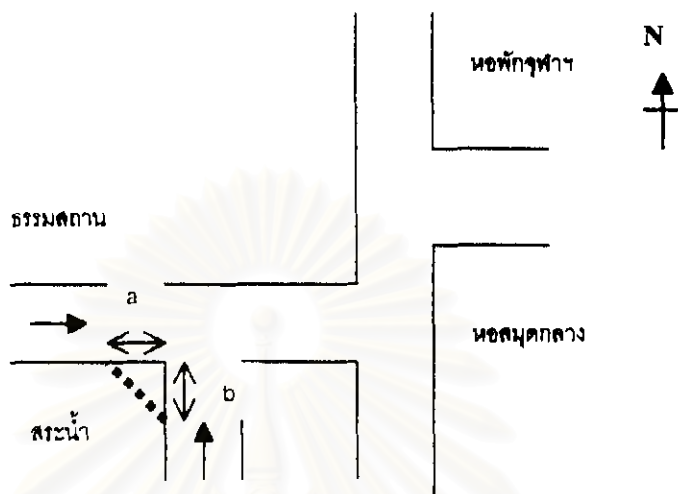
รูปที่ 6.5 ลักษณะทางแยกบริเวณศูนย์หนังสือหาถงกรรมมหาวิทยาลัย-สระว่ายน้ำ

อย่างไรก็ดี ก็ควรเสริมด้วยแนวทางป้องกันปัญหา ดังนี้

- จัดทำป้ายสัญญาณหยุดรถ / ระวางรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้ามไว้บริเวณมุมทางแยก
- ปรับปรุงผิวจราจรบริเวณแยกนี้ เนื่องจากในปัจจุบันมีสภาพที่ทรุดโทรม ผิวจราจรขรุขระเป็นหลุม ทำให้เกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพในการเดินทาง

จ. ทางแยกบริเวณข้างหอสมุดกลาง-ธรรมสถาน

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 13 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 19 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 23 เมตร ค่าความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 30 กม./ชม.ทั้งในทิศทางจากสถานีประดุมฯ และธรรมสถาน ดังแสดงในรูปที่ 6.6 ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 35 เมตร ซึ่งระยะมองเห็นจริงที่ต่ำกว่ามาตรฐาน



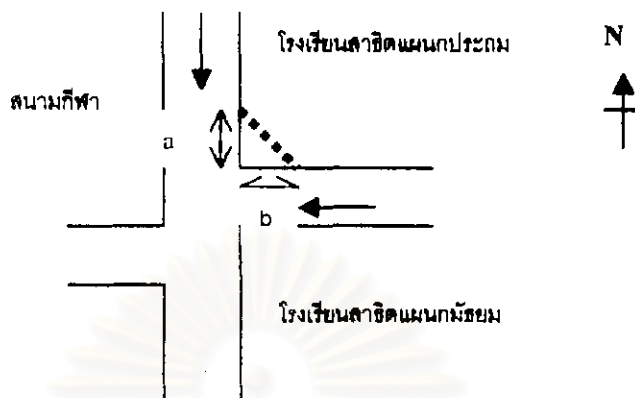
รูปที่ 6.6 ลักษณะทางแยกทางแยกบริเวณข้างหอสมุดกลาง-ถนน

จึงเห็นควรดำเนินการแก้ไขตามแนวทางที่นำเสนอนี้

- จัดทำป้ายสัญญาณหยุดรถ / ระวางรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้ามไว้บริเวณมุมทางแยก
- คิดตั้งกระงกเวทีที่มุมทางแยก เพื่อให้สามารถมองเห็นรถยนต์ในอีกทิศทางหนึ่ง
- จัดระเบียบการจอดรถที่มุมทางแยก เนื่องจากสภาพการจอดรถในปัจจุบันปิดบังการมองเห็นรถยนต์ในอีกทิศทางหนึ่ง จึงควรที่จะจัดระเบียบการจอดรถใหม่โดยไม่อนุญาตให้มีการจอดรถที่บริเวณหัวมุมทางแยก

ฉ. ทางแยกบริเวณโรงเรียนสาธิตแผนกมัธยม-สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 10 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 10 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 14 เมตร ค่าความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 20 กม./ชม.ทั้งในทิศทางจากโรงเรียนสาธิตแผนกมัธยมและสนามกีฬา ดังแสดงในรูปที่ 6.7 ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 29 เมตร จึงเป็นจุดที่อาจเกิดปัญหาอุบัติเหตุได้



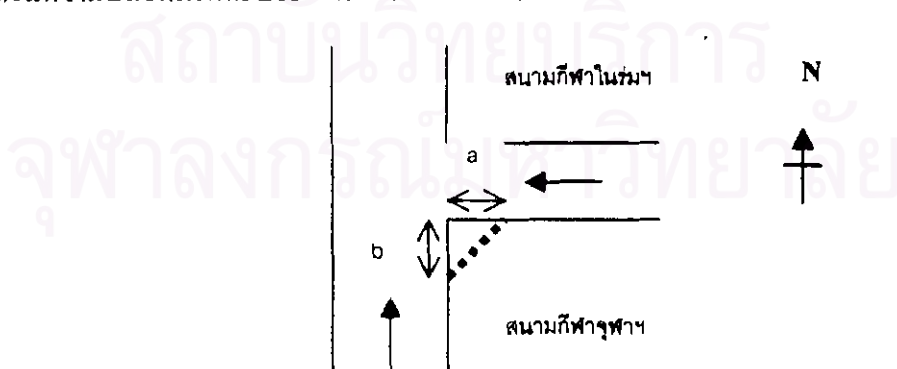
รูปที่ 6.7 ลักษณะทางแยกบริเวณโรงเรียนสาธิตแผนกมัธยม-สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเห็นควรดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแนวทางนี้ คือ

- จัดทำป้ายสัญญาณหยุดรถ / ระวางรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้ามไว้บริเวณมุมทางแยก
- การติดตั้งกระจกเงาที่มุมทางแยก เพื่อให้สามารถมองเห็นรถยนต์ในอีกทิศทางหนึ่ง

ข. ทางแยกสนามกีฬาในร่ม-สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสำรวจพบว่ามีค่า a เท่ากับ 33 เมตร และ ค่า b เท่ากับ 30 เมตร ดังนั้นระยะมองเห็นปลอดภัยเท่ากับ 45 เมตร ค่าความเร็วของรถยนต์เท่ากับ 30 กม./ชม.ทั้งในทิศทางจากสนามกีฬาจุฬาลงกรณ์และสนามกีฬาในร่ม ดังแสดงในรูปที่ 6.8 ระยะมองเห็นปลอดภัยมาตรฐานเท่ากับ 35 เมตร เมื่อเปรียบเทียบกับค่าจริงมีค่าที่มากกว่ามาตรฐาน จึงไม่น่าจะเกิดปัญหาเนื่องจากระยะมองเห็นไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม อาจเสริมความปลอดภัยและประสิทธิภาพของการระบายการจราจรที่ทางแยกนี้ด้วยการ



รูปที่ 6.8 ลักษณะทางแยกสนามกีฬาในร่ม-สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- จัดทำป้ายสัญญาณหยุดรถ / ระวังรถยนต์ในทิศทางตรงกันข้ามไว้บริเวณมุมทางแยก
- ปรับปรุงผิวจราจรบริเวณแยกนี้ เนื่องจากในปัจจุบันมีสภาพที่ทรุดโทรม ผิวจราจรขรุขระ เป็นหลุม ทำให้เกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพในการเดินทาง

6.2 การจัดทำป้ายจราจรภายในจุดทางกรณีมหาวิทยาลัย

นอกจากจัดทำป้ายจราจรตามที่ได้เสนอในหัวข้อที่ 6.1 แล้ว เพื่อความเป็นระเบียบและความปลอดภัยในการสัญจรแก่ผู้ใช้รถยนต์และผู้เดินเท้า ควรดำเนินการจัดระเบียบการสัญจรเพิ่มเติมตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ติดตั้งป้ายกำหนดความเร็วของยาน
- ติดตั้งป้ายเตือนระวังคนเดินเท้า ณ บริเวณคนข้ามถนน
- ทาสีตีเส้นแบ่งช่องจราจรบนถนนและบริเวณห้ามจอดรถให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

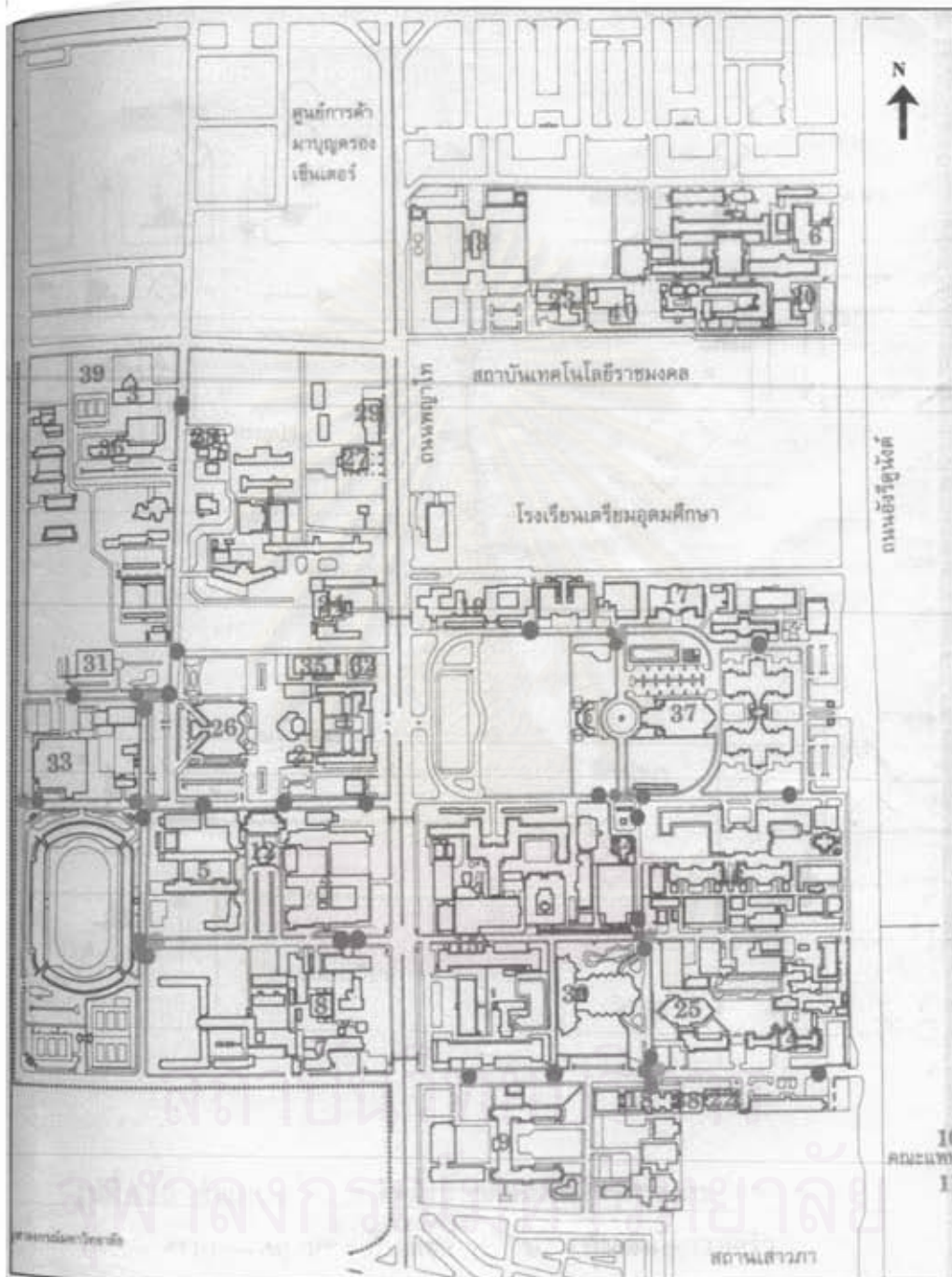
รูปที่ 6.9 แสดงตำแหน่งที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามแนวทางที่เสนอข้างต้น โดยมีรายละเอียดการติดตั้งป้ายจราจรภายในมหาวิทยาลัยเสนอในรูปแบบที่ 6.10 สามารถแบ่งแยกจำนวนป้ายประเภท คือ ป้ายหยุดรถ จำนวน 16 ป้าย ป้ายระวังรถในทิศทางตรงกันข้าม จำนวน 16 ป้าย ป้ายจำกัดความเร็ว จำนวน 11 ป้าย และ ป้ายระวังคนข้ามถนน จำนวน 13 ป้าย ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งป้ายสัญญาณ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

- มาตรฐานของกรมทางหลวง ขนาดป้าย 60 เซนติเมตร ทำด้วยอลูมิเนียม เสาตั้งขนาด 2 นิ้ว สูง 3 เมตร รายละเอียดราคามีดังนี้

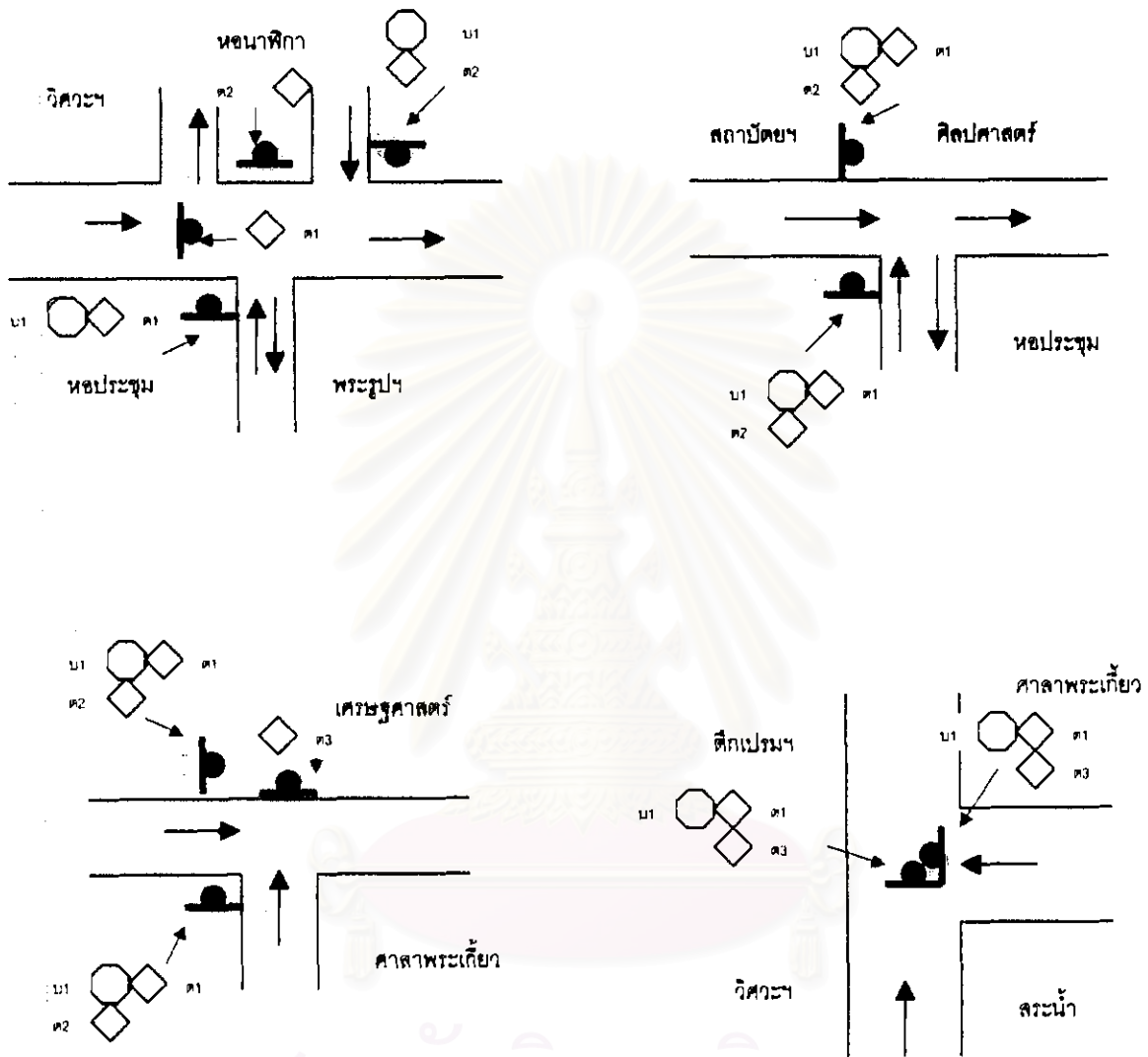
ราคาป้าย	=	900 บาท / แผ่น	
ราคาเสา	=	700 บาท / ต้น	
ราคาสายรัดป้าย	=	120 บาท / เส้น ใช้ 2 เส้น	= 240 บาท / ชุด
ค่าต่อหม้อ	=	300 บาท / หม้อ	
ค่าติดตั้ง	=	300 บาท / จุด	
รวม	=	2440 บาท / ชุด	

ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งป้ายสัญญาณจราจรภายในจุดฯ ทั้งหมด

$$\text{ค่าใช้จ่าย} = 56 * 2440 = 136,640 \text{ บาท}$$



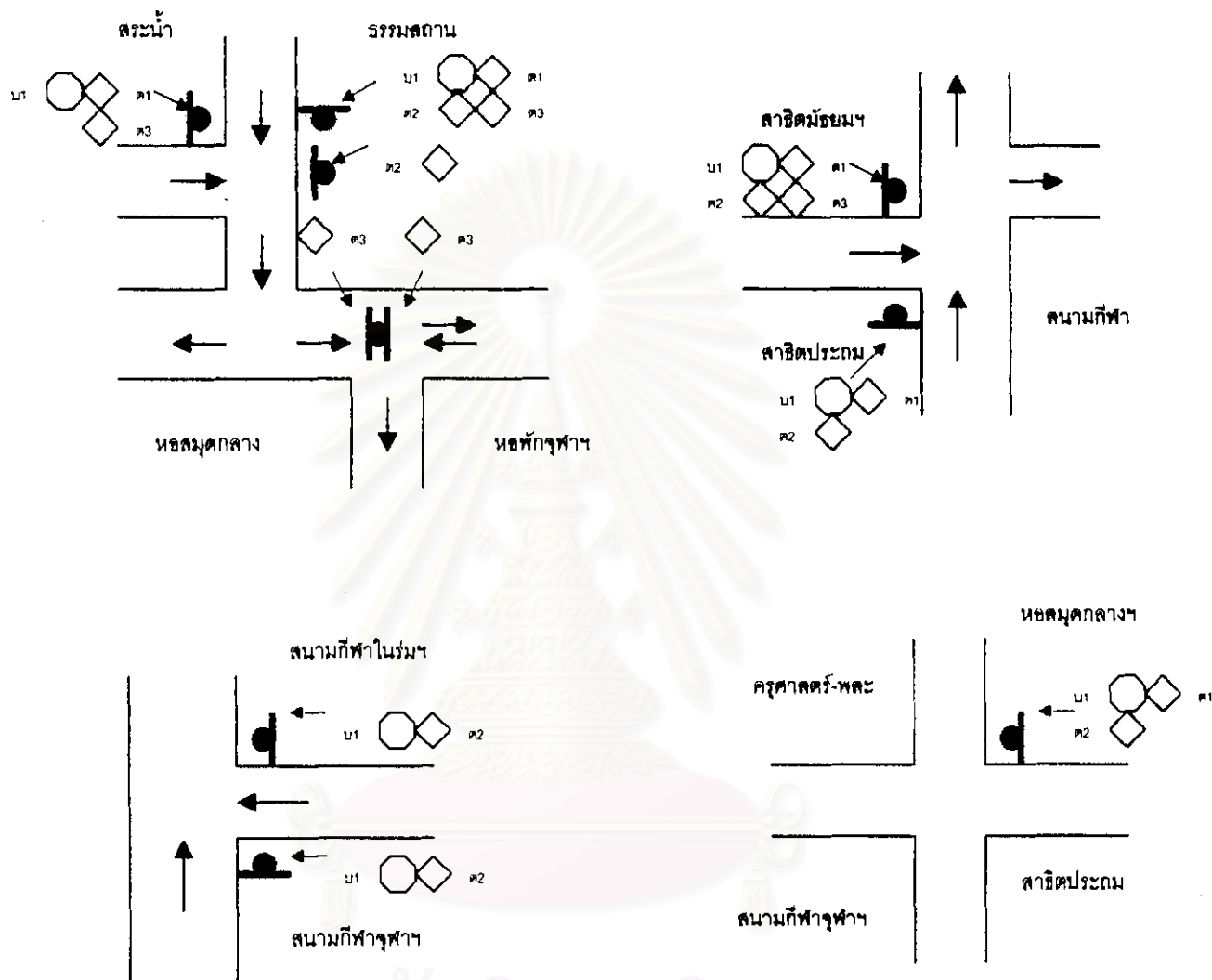
รูปที่ 6.9 แผนที่แสดงตำแหน่งติดตั้งป้ายสัญญาณภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สีแดง = ป้ายหยุดรถ สีเหลือง = ป้ายระวังรถ สีเขียว = ป้ายจำกัดความเร็ว
 สีม่วง = ป้ายระวังคนข้าม สีส้ม = กระงกโค้ง



รูปที่ 6.10 ตำแหน่งที่จะต้องติดตั้งป้ายเตือนภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**หมายเหตุ บ1 = ป้ายหยุด บ2 = ป้ายจำกัดความเร็ว

ค1 = ป้ายระวังรถ ค2 = ป้ายระวังคนข้ามถนน ค3 = กระบอกโค้ง



รูปที่ 6.10 (ต่อ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**หมายเหตุ บ1 = ป้ายหยุด บ2 = ป้ายจำกัดความเร็ว
ค1 = ป้ายระวังรถ ค2 = ป้ายระวังคนข้ามถนน ค3 = กระจกโค้ง

6.3 การปรับปรุงผิวจราจรภายในอุทยานธรรมมหาวิทยาลัย

การดำเนินการปรับปรุงผิวจราจรภายในมหาวิทยาลัยควรดำเนินการ (1) ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจร (2) ทาสีบนผิวจราจรบอกทิศทางและแบ่งช่องจราจร และ (3) ควรมีการทาสีให้เห็นเนินตกความเร็วอย่างชัดเจน และมีการติดตั้งป้ายเตือนให้ระวังเนินตกความเร็วอย่างน้อยก่อนถึงประมาณ 20 เมตร จุดที่ควรได้รับการปรับปรุง แสดงได้ในรูปที่ 6.11 และมีรายละเอียดดังนี้

- ถนนบริเวณแยกศูนย์หนังสืออุทยานธรรมมหาวิทยาลัย-สระว่ายน้ำ-คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ถนนบริเวณประตูเข้า-ออกหน้าคณะรัฐศาสตร์
- ถนนบริเวณประตูเข้า-ออกข้างคณะอักษรศาสตร์
- ถนนบริเวณหน้าตึกบรมราชชนนี
- ถนนบริเวณด้านหลังหอประชุม
- ถนนบริเวณหน้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ถนนบริเวณประตูเข้าหน้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ถนนบริเวณประตูใหญ่เข้า-ออกฝั่งสระน้ำ
- ถนนบริเวณประตูออกข้างคณะวิทยาศาสตร์
- ถนนบริเวณประตูเข้าข้างคณะครุศาสตร์
- ถนนบริเวณคณะครุศาสตร์-สำนักบัณฑิตวิทยาลัย
- ถนนบริเวณหน้าสำนักอธิการบดี
- ถนนบริเวณหน้าโรงเรียนสาธิตแผนกประถม
- ถนนบริเวณแยกโรงเรียนสาธิตแผนกประถม-สนามกีฬาอุทยานธรรมมหาวิทยาลัย
- ถนนบริเวณระหว่างคณะนิเทศศาสตร์-คณะครุศาสตร์
- ถนนบริเวณระหว่างโรงเรียนสาธิตแผนกประถม-แผนกมัธยม
- ถนนบริเวณระหว่างสนามเทนนิส-สถานีน้ำมัน
- ถนนบริเวณประตูเข้า-ออกข้างสถานีน้ำมัน-สนามกีฬาอุทยานธรรมมหาวิทยาลัย
- ถนนบริเวณแยกสนามกีฬา-สนามกีฬาในร่มอุทยานธรรมมหาวิทยาลัย
- ทางเท้าบริเวณหน้าคณะวิศวกรรมศาสตร์-สระว่ายน้ำ

- ทางเท้าบริเวณคณะอักษรศาสตร์-ประตูเข้าออกข้างคณะอักษรศาสตร์
- ทางเท้าบริเวณ โดยรอบสนามหญ้า-พระรูป 2 รัชกาล
- ทางเท้าบริเวณหน้าสำนักบัณฑิตวิทยาลัย
- ทางเท้าบริเวณ โดยรอบสนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทางเท้าบริเวณหน้าโรงเรียนสาธิตแผนกมัธยม-คณะนิเทศศาสตร์
- ทางเท้าบริเวณด้านหลังหอสมุดกลางติดกับภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
- ทางเท้าบริเวณ โดยรอบหอสมุดกลาง

ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงผิวจราจรภายในมหาวิทยาลัย มีความยาวของผิวจราจรที่ต้องซ่อมแซมประมาณ 740 เมตร ความกว้างของถนนเท่ากับ 7.5 เมตร และสามารถคำนวณพื้นที่ของผิวจราจรที่ต้องซ่อมแซมเท่ากับ 5,550 ตารางเมตร มีรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมมีดังนี้

- Asphaltic และส่วนผสมที่ใช้ในการซ่อมแซมถนน AC 5 % Agg 40 : 20 : 20 : 20

$$\text{ราคาของ AC} = 5,500 * 0.05 = 275 \text{ บาท / ดัน}$$

ราคาของส่วนผสม

$$\frac{3}{4}'' = 0.2 * 120 = 24 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\frac{1}{2}'' = 0.2 * 130 = 26 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\frac{3}{8}'' = 0.2 * 110 = 22 \text{ บาท / ดัน}$$

$$0-4'' = 0.4 * 120 = 24 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\text{ราคาของการผสมที่ Plant} = 100 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\text{ราคาของเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผสมที่ Plant} = 30 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\text{ราคาของการขนส่ง(ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร)} = 2 \text{ บาท / ดัน / กม.}$$

$$= 2 * 60 = 120 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\text{ราคาค่าแรงในการปูและอัดผิวถนน} = 130 \text{ บาท / ดัน}$$

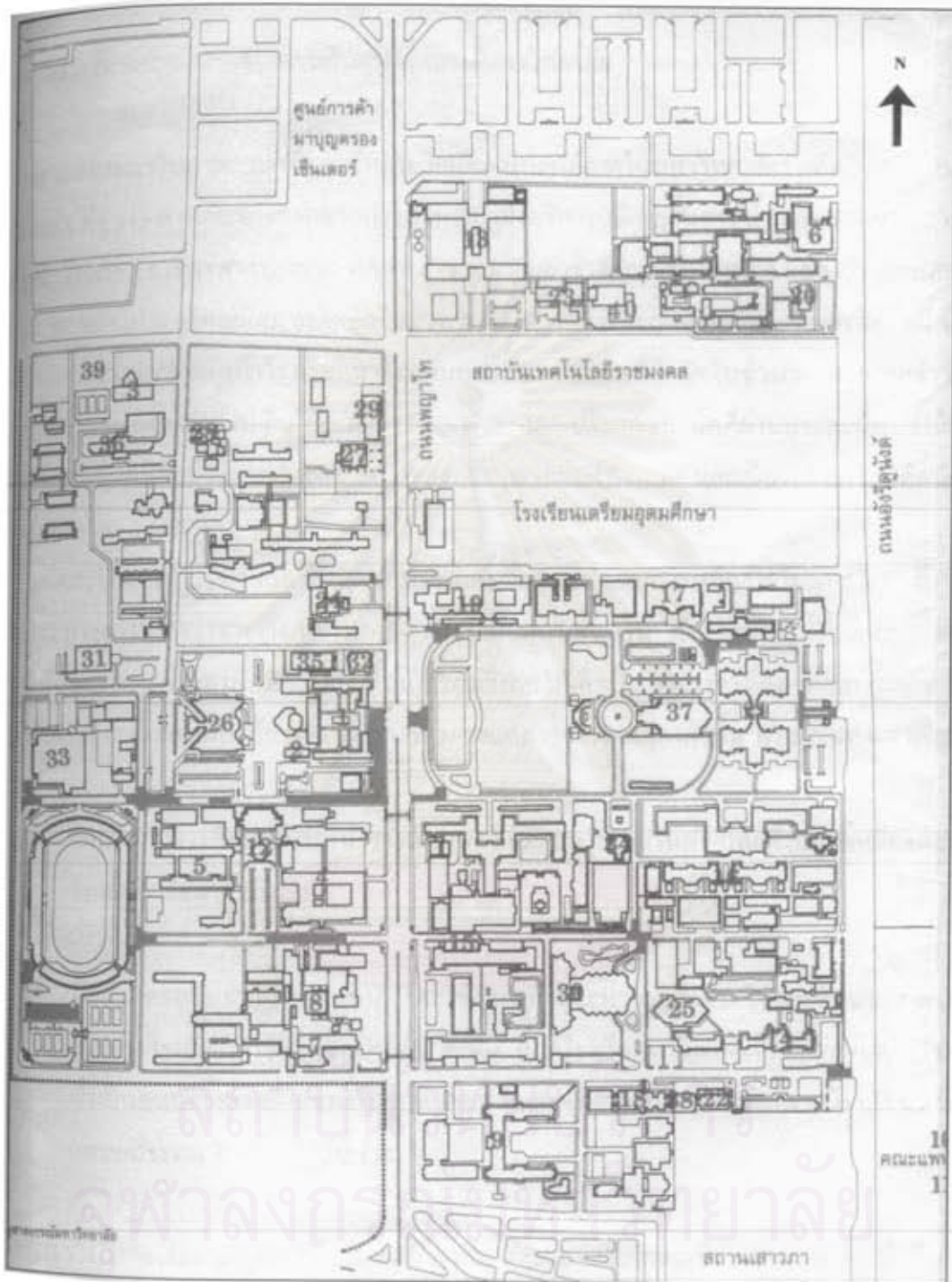
$$\text{รวม} = 771 \text{ บาท / ดัน}$$

$$\text{คิดเป็นลูกบาศก์เมตร (2.4 ดัน = 1 ลบ.ม)} = 1,850 \text{ บาท / ลบ.ม}$$

$$\text{การซ่อมแซมถนนภายในจุฬาฯ จะปูถนนหนา} = 0.05 \text{ เมตร}$$

$$\text{ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงผิวจราจรภายในจุฬาฯ} = 5,550 * 0.05 * 1,850$$

$$= 513,375 \text{ บาท}$$



รูปที่ 6.11 แผนที่แสดงพื้นผิวจราจรและทางเท้าที่ต้องปรับปรุงภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สีแดง = พื้นผิวถนนที่ต้องปรับปรุง สีเหลือง = ทางเท้าที่ต้องปรับปรุง

6.4 การจัดระเบียบการเดินรถยนต์ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หากพิจารณาในภาพรวมแล้ว การหมุนเวียนของรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัยจะเกิดปัญหาเฉพาะจุดอยู่ 2 แห่ง คือ (1) การเดินทางออกจากประตูใหญ่ทั้งฝั่งอธิการบดีและฝั่งสระน้ำ และ (2) การจราจรบริเวณหน้าโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ประถม ผลการสำรวจความล่าช้าดังกล่าวในบทที่ 4 แสดงว่า สภาพการจราจร ณ ทางแยกประตูใหญ่มีสภาพติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วนเช้าและเร่งด่วนเย็น ซึ่งการติดขัดนี้เป็นผลมาจาก การจราจรบริเวณหน้าโรงเรียนสาธิตแผนกประถม มีสภาพที่ติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วนเช้า คือเวลา 7.00-8.00 น. และเร่งด่วนเย็น คือเวลา 16.00-17.00 น. ปริมาณรถยนต์ที่ผ่านบริเวณนี้พบว่ามียอดรถยนต์ติดบัตรอนุญาตสีฟ้าประมาณร้อยละ 50 ของปริมาณรถยนต์ทั้งหมด และเป็นรถยนต์ไม่มีติดบัตรอนุญาตร้อยละ 40

ถนนบริเวณหน้าโรงเรียนสาธิตแผนกประถมนี้ ถือเป็นถนนสายหลักภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งทำหน้าที่ระบายการจราจรระหว่างภายในมหาวิทยาลัยกับถนนพญาไท ดังแสดงในรูปที่ 6.12 การอนุญาตให้จอดรถยนต์ริมถนนเพื่อรับส่งเด็กนักเรียนจึงก่อให้เกิดปัญหาจราจรที่ติดขัดอย่างรุนแรงได้ จึงควรแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้การหมุนเวียนของกระแสการจราจรคล่องตัวขึ้น ตามแนวทางสำคัญดังนี้

- จัดการจราจรบริเวณถนนหน้าโรงเรียนสาธิตแผนกประถมใหม่ โดยห้ามหยุดหรือจอดรถรับส่งนักเรียนในบริเวณนี้
- จัดที่จอดรถรับส่งใหม่ทดแทน โดยใช้ถนนที่อยู่ระหว่างแยกภาควิชาพลศึกษา คณะครูศาสตร์-โรงเรียนสาธิตแผนกประถม จนถึง แยกโรงเรียนสาธิตแผนกประถม-แผนกมัธยม ซึ่งเป็นถนนสายรองดังแสดงในรูปที่ 6.12 และจัดสร้างประตูทางออกจากโรงเรียนสาธิตแผนกประถม ในถนนด้านนี้ด้วย

จากการสำรวจปริมาณรถยนต์ที่ผ่านเพื่อรับส่งนักเรียน ตามแสดงในตารางที่ 6.1 พบว่า มีปริมาณประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณรถยนต์ที่ผ่านในบริเวณนี้ทั้งหมด การเสนอให้มีการจอดรถรับส่งนักเรียนในถนนที่กล่าวข้างต้นต้องมีการตรวจสอบสภาพทางกายภาพของถนนว่าสามารถรองรับปริมาณดังกล่าวได้เพียงพอ

ตารางที่ 6.1 ปริมาณรถยนต์ที่มารับ-ส่งนักเรียนโรงเรียนสาธิตในแต่ละช่วงเวลา (คัน)

เวลาประเภทรถยนต์	อาจารย์-ผู้ปกครอง	บุคคลภายนอก
7.00-7.15	84	55
7.15-7.30	128	50
7.30-7.45	68	46
7.45-8.00	36	33
รวม (ช่วงเช้า)	316	184
16.00-16.15	74	66
16.15-16.30	94	674
16.30-16.45	100	89
16.45-17.00	84	76
รวม (ช่วงเย็น)	352	295

ขั้นตอนการวิเคราะห์สภาพถนนระหว่างแยกภาควิชาแพทยศึกษา คณะครุศาสตร์-โรงเรียนสาธิตแผนกประถม จนถึง แยกโรงเรียนสาธิตแผนกประถม-แผนกมัธยม มีดังนี้

- การวิเคราะห์หาค่าสูงสุดในช่วงเวลา (Peak hour factor (PHF)) โดยหาได้ดังนี้

$$\text{PHF (เช้า)} = \frac{316+184}{4*(128+50)} = 0.70$$

$$\text{PHF (เย็น)} = \frac{352+295}{4*(100+89)} = 0.86$$

- ปริมาณรถยนต์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ สามารถคำนวณได้ดังนี้

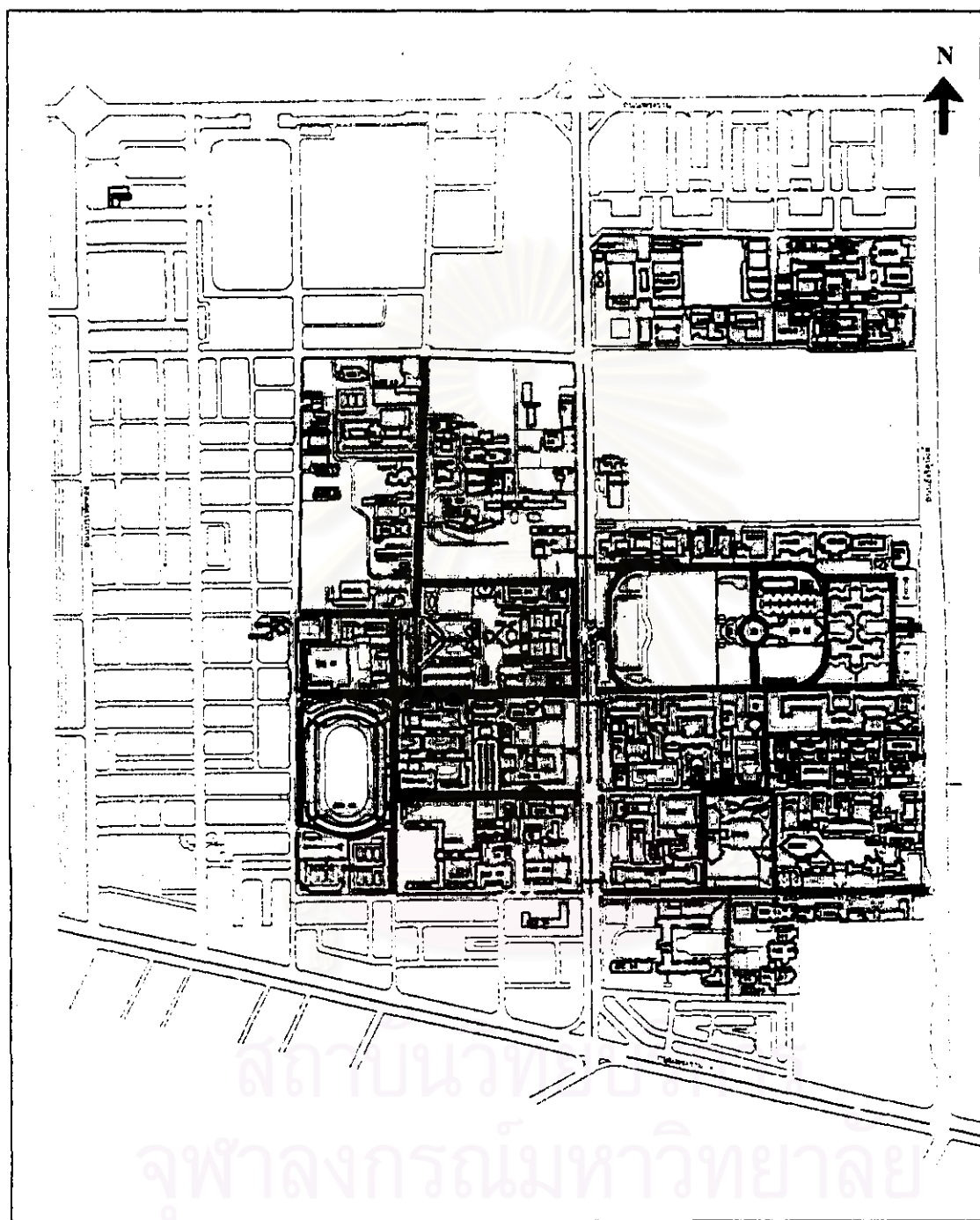
$$\text{เช้า} = \frac{500}{0.70} = 714 \text{ คัน/ชั่วโมง}$$

$$\text{เย็น} = \frac{647}{0.86} = 752 \text{ คัน/ชั่วโมง}$$

- การวิเคราะห์ปริมาณรถยนต์ที่รับส่งนักเรียนจะแบ่งออกเป็นระยะเวลาทุก 5 นาที โดยคิดเวลาโดยเฉลี่ยที่รถแต่ละคันจอดรอรับส่งนักเรียน ดังนั้นมีค่าปริมาณรถยนต์ดังนี้

$$\text{เช้า} = \frac{714}{12} = 60 \text{ คัน}$$

$$\text{เย็น} = \frac{752}{12} = 63 \text{ คัน}$$



รูปที่ 6.12 ถนนสายหลัก-สายรองภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ถนนระหว่างแยกภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์-โรงเรียนสาธิตแผนกประถม จนถึงแยกโรงเรียนสาธิตแผนกประถม-แผนกมัธยมมีปริมาณที่จอดรถเท่ากับ 64 คัน ดังนั้นอัตราส่วนระหว่างปริมาณรถยนต์ที่รับส่งนักเรียนกับปริมาณที่จอดรถมีค่าดังนี้

$$\begin{array}{lclcl} \text{เช้า} & = & 60 / 64 & = & 0.94 \\ \text{เย็น} & = & 63 / 64 & = & 0.98 \end{array}$$

จากอัตราส่วนที่คำนวณได้นี้ พบว่ามีค่าที่ต่ำกว่า 1 นั้นแสดงว่ามีปริมาณที่จอดรถยนต์เพียงพอต่อปริมาณรถยนต์ที่ต้องการรับส่งนักเรียน ทั้งในเวลาช่วงเช้าและช่วงเย็น

แนวทางการย้ายสถานที่จอดรถและรับส่งนักเรียนที่น่าเสนอนี้จะสามารถช่วยลดปัญหาการติดขัดและระบายการจราจรในบริเวณถนนช่วงนี้ และยังช่วยแก้ปัญหาการติดขัดสะสมไปจนถึงทางแยกบริเวณประตูใหญ่อีกด้วย

6.5 การจัดโครงข่ายทางเท้าภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสำรวจข้อมูลการเดินทางภายในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันพบว่า การเดินทางภายในส่วนใหญ่เป็นการเดินเท้า การแจกแจงปริมาณการเดินทางเท้าลงบนโครงข่ายทางเท้าภายในมหาวิทยาลัยจะใช้วิธีเลือกเส้นทางบนโครงข่ายทางเท้าที่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางระหว่างพื้นที่ที่ต้นที่สุด ปริมาณการเดินทางเท้าบนโครงข่ายทางเท้าปัจจุบันสามารถแสดงได้ในรูปที่ 6.13

การเสนอโครงข่ายการทางเท้าภายในมหาวิทยาลัยในอนาคต แบ่งออกเป็นโครงข่ายทางเท้าที่รองรับตามปริมาณการเดินทางภายในมหาวิทยาลัยเชิงอุดมคติ โดยพิจารณาจากปริมาณการเดินทางที่เกิดขึ้นระหว่างพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัย แล้วนำเสนอเส้นทางทางเท้าที่มีการเดินทางที่ค่อนข้างหนาแน่น ดังแสดงในรูปที่ 6.13 โดยยังไม่คำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยตรง

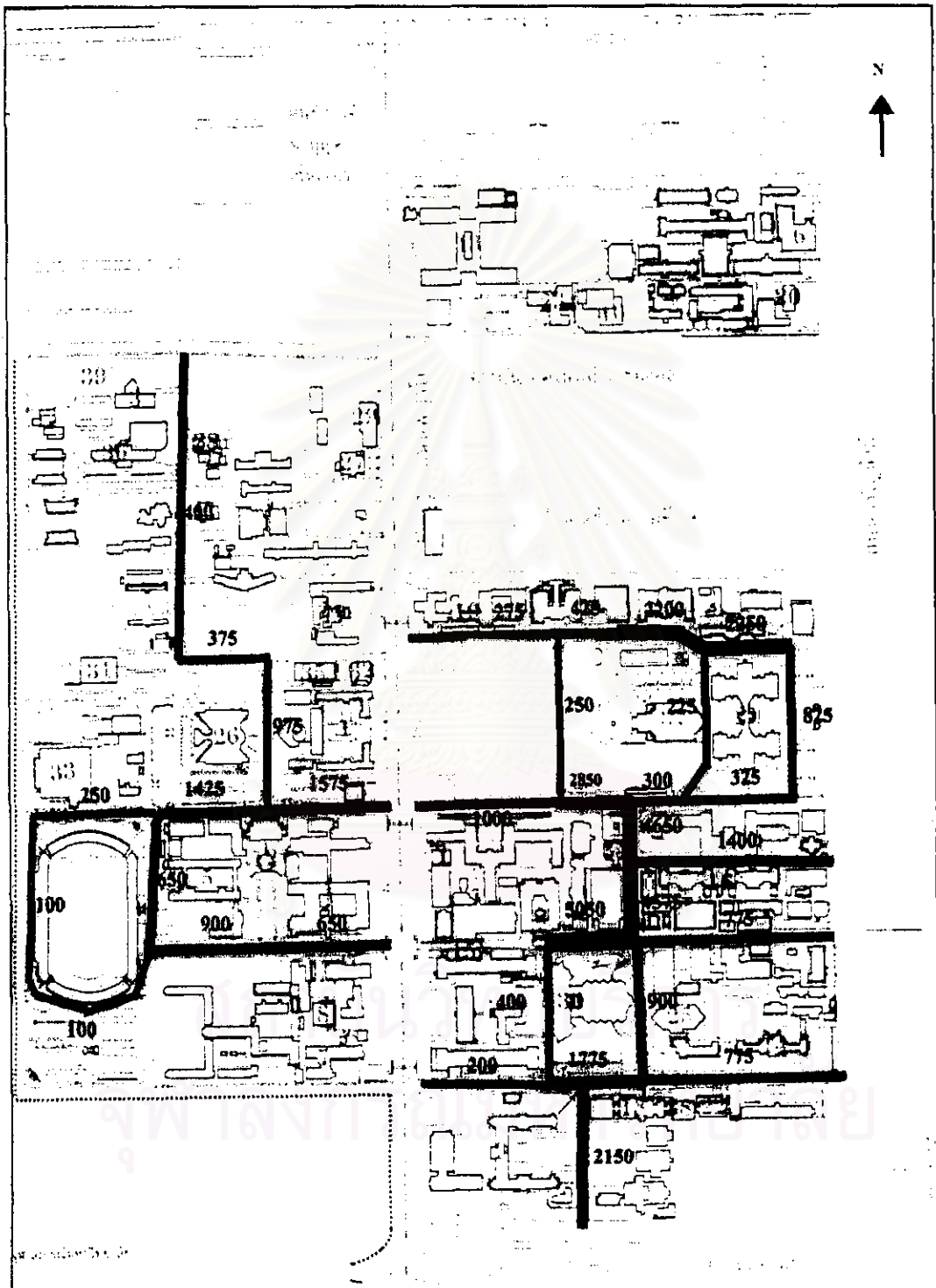
โครงข่ายทางเท้าที่รองรับตามปริมาณการเดินทางภายในมหาวิทยาลัยเชิงอุดมคติจะมีปริมาณการเดินทางเท้าบนโครงข่ายทางเท้าดังแสดงในรูปที่ 6.14 ซึ่งเห็นว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ เป็นคณะที่มีปริมาณการเดินทางเข้าออกคณะจำนวนมาก ดังนั้นการสร้างเส้นทางเดินเชื่อมระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ตลอดยาวถึงคณะครุศาสตร์ จะช่วยเพิ่มความสะดวกในการเดินทางเชื่อมต่อบริเวณระหว่างคณะทั้งสอง และช่วยเชื่อมต่อระหว่างฝั่งตะวันออกกับฝั่งตะวันตกของถนน

พญาไท ซึ่งเป็นการสนับสนุนการทำกิจกรรมในการทบทวนความรู้ เนื่องจากในฝั่งตะวันตกของถนนพญาไทเป็นที่ตั้งของหอสมุดกลาง แต่อาจยังมีปริมาณที่ไม่มากนักในปัจจุบัน เป็นเพราะว่าเส้นทางที่มีอยู่ไม่สะดวกสบาย

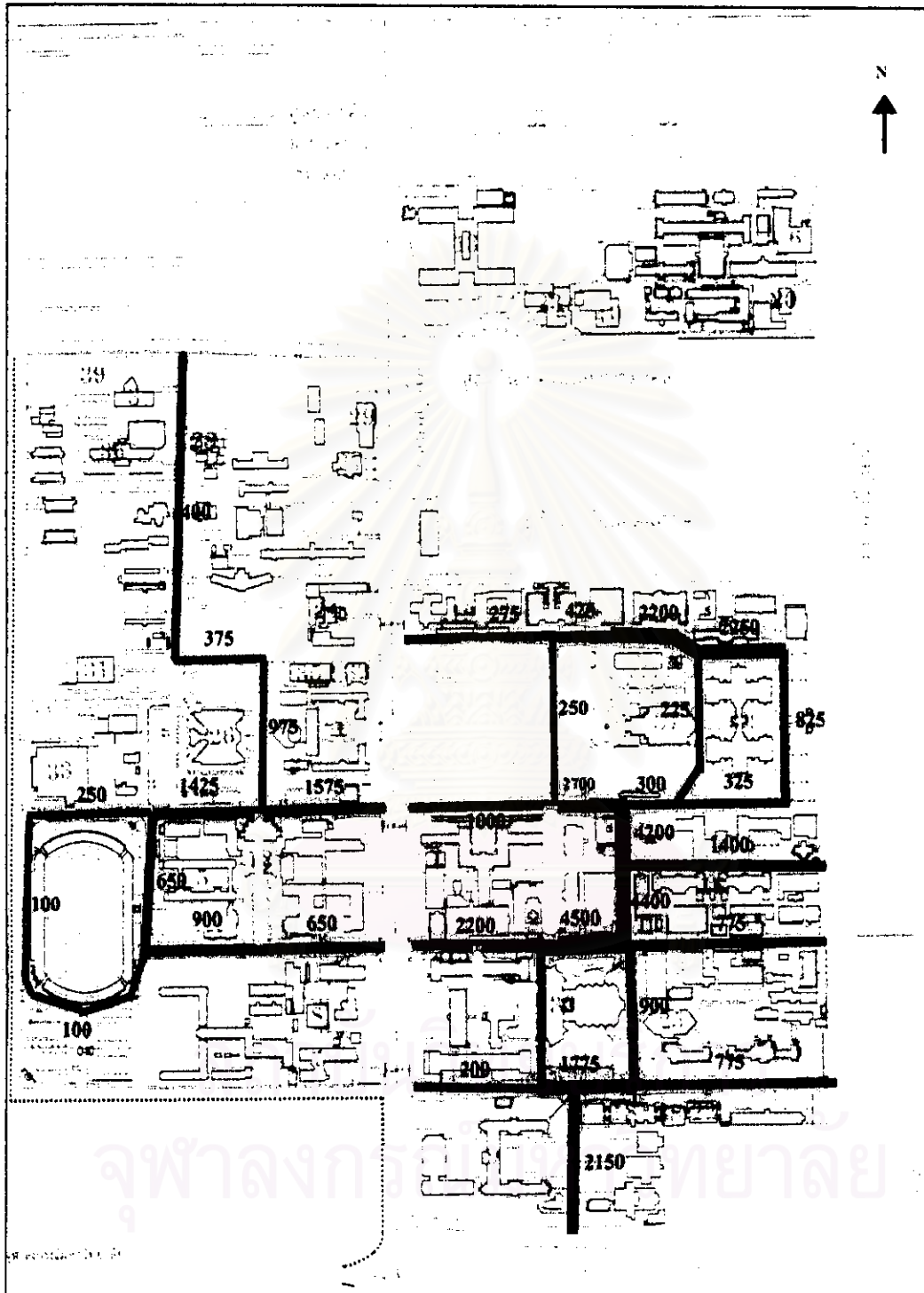
แต่หากพิจารณาถึงความเป็นจริงทางสภาพกายภาพจะเห็นว่า เส้นทางที่นำเสนอข้างต้นไม่สามารถทำการก่อสร้างได้ทั้งหมด โดยเฉพาะเส้นทางที่ตัดผ่านคณะวิทยาศาสตร์อาจไม่สามารถก่อสร้างได้จริง ดังนั้นจึงต้องใช้โครงข่ายทางเท้าที่มีเดิมอยู่ที่เป็นจริง แสดงได้ในรูปที่ 6.15

ในการปรับปรุงโครงข่ายทางเท้า นอกจากการจัดทำทางเท้าเพิ่มเติมแล้ว ยังควรเสริมความสะดวกในการเดินทาง โดยการก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าตลอดแนวทางเท้า ทั้งนี้ก็ต้องดูถึงความเหมาะสมและภูมิสถาปัตยกรรมในแต่ละพื้นที่ด้วย รูปแบบของหลังคาคลุมมีอยู่ 3 รูปแบบดังนี้

- รูปแบบทางเท้าที่ 1 (ในรูปที่ 6.16) จะมีลักษณะเป็นเสาอยู่ตรงกลางและมีโครงหลังคาเป็นส่วนโค้ง วัสดุที่ใช้ทำหลังคาจะเป็นพลาสติกโพลีเอทิลีน เพื่อกรองแสงอาทิตย์และกันฝน ข้อดีของรูปแบบนี้ คือ เสาที่อยู่กึ่งกลางของหลังคาจะติดตั้งบนทางเท้าสะดวก ในบางจุดที่มีสิ่งกีดขวางในรูปแบบนี้จะสามารถติดตั้งได้ ข้อเสีย คือ กรณีที่มีขนตั้งของผ่านบนทางเท้าจะทำให้เดินทางบนทางเท้าได้ไม่สะดวก เนื่องจากเสาที่อยู่ตรงกลางทางเท้า ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างทางเท้ารูปแบบนี้ประมาณ 7,000 บาท / เมตร
- รูปแบบทางเท้าที่ 2 (ในรูปที่ 6.17) จะมีลักษณะเป็นเสา 2 ด้านและหลังคาเป็นเหล็กโค้ง วัสดุที่ใช้ทำหลังคาก็จะเป็นวัสดุเดียวกับแบบที่ 1 ข้อดีของรูปแบบนี้ คือ พื้นที่ใช้สอยของทางเท้าจะมีมากกว่าแบบที่ 1 เพราะเสาอยู่ด้านข้างไม่ค้ำจากแบบที่ 1 ที่มีเสาอยู่ตรงกลาง ข้อเสีย คือ ในบางจุดอาจมีปัญหาในการติดตั้ง เสาทั้ง 2 ข้างจะติดสิ่งกีดขวางโดยรอบพื้นที่ทางเท้า นั้น ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างทางเท้ารูปแบบนี้ประมาณ 8,000 บาท / เมตร
- รูปแบบทางเท้าที่ 3 (ในรูปที่ 6.18) จะมีลักษณะเป็นเสาคอนกรีตเสริมเหล็ก เสาเดี่ยวอยู่ด้านข้าง หลังคาเป็นเหล็กยื่นยาวออกมา วัสดุของหลังคาก็เหมือน 2 แบบแรก ข้อดีของรูปแบบนี้ คือ ไม่มีปัญหาในการติดตั้งและพื้นที่ใช้สอยของทางเท้าสามารถใช้ได้อย่างเต็มที่ ข้อเสีย คือ มีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างที่สูงประมาณ 10,000 บาท / เมตร



รูปที่ 6.13 ปริมาณการเดินเท้าในแต่ละเส้นทางก่อนการสร้างทางเท้าเพิ่ม(เที่ยว/วัน)



รูปที่ 6.15 ปริมาณการเดินทางในแต่ละเส้นทางหลังการสร้างทางเท้าที่ก่อสร้างได้จริง(เที่ยว/วัน)



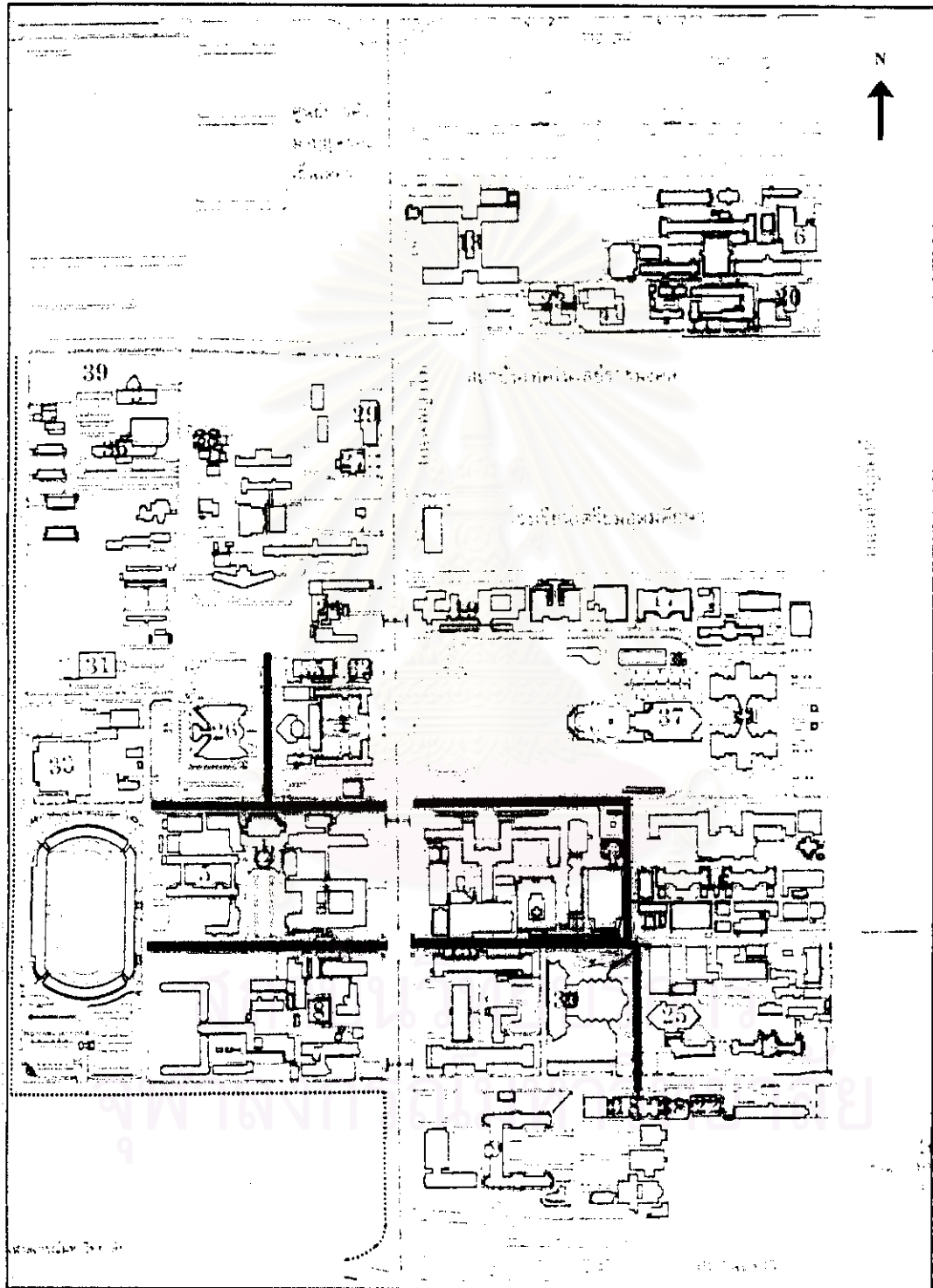
รูปที่ 6.16 รูปแบบทางเท้าที่ 1
ที่มา : ARCH & IDEA 2538



รูปที่ 6.17 รูปแบบทางเท้าที่ 2
ที่มา : ARCH & IDEA 2538



รูปที่ 6.18 รูปแบบทางเท้าที่ 3
ที่มา : มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี

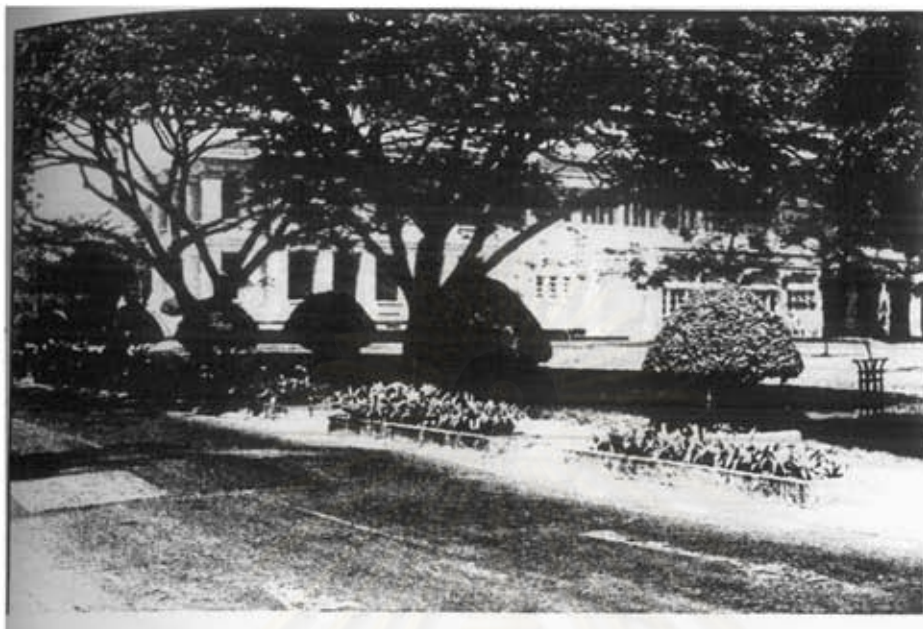


รูปที่ 6.19 เส้นทางทางเท้าที่มีก่อสร้างหลังคาคลุม

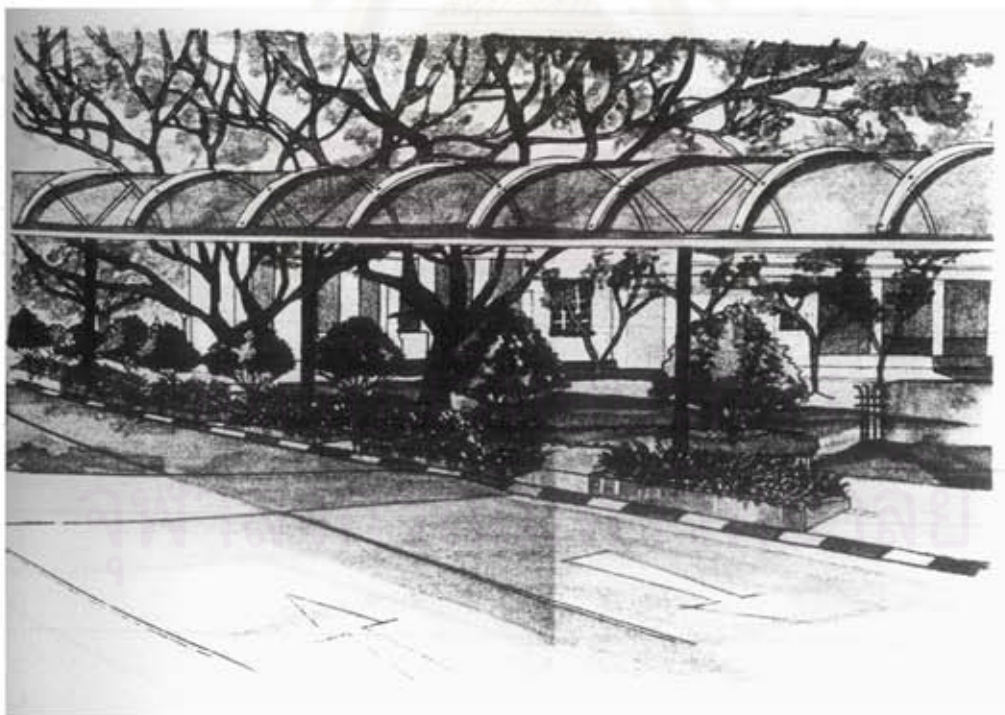
หลังคาคลุมทางเท้านี้ จะทำการก่อสร้างในเส้นทางหลักที่มีปริมาณการเดินทางมาก เช่น เส้นทางบริเวณข้างสนามหญ้าและพระรูป 2 รัชกาล ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และเส้นทางเชื่อมตามแนวตะวันออกและตะวันตกของพื้นที่ เป็นต้น โดยได้เสนอแนวของเส้นทางที่จัดหลังคาคลุมซึ่งมีความยาวประมาณ 1.95 กิโลเมตร ตามแสดงในรูปที่ 6.19 และทัศนียภาพก่อนและหลังการก่อสร้างสามารถแสดงได้ในรูปที่ 6.20 และ 6.21 6.22 6.23 ทั้งนี้รูปแบบหลังคาคลุมทางเท้าที่ควรใช้จะเป็นรูปแบบที่ 3 เพราะมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัย ถึงแม้จะลงทุนสูงกว่ารูปแบบอื่น

อย่างไรก็ดีแทนที่จะก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าตลอดแนวยาวตามเส้นทางที่นำเสนอ มหาวิทยาลัยอาจเลือกก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าเป็นช่วงตามแนวเส้นทางดังกล่าวแทน วัตถุประสงค์ในการก่อสร้างหลังคาคลุมเป็นช่วงนี้ เพื่อที่จะรักษาทัศนวิสัยภายในมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่เดิมไม่ให้สูญหายไปและช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายก่อสร้าง นอกจากนี้ในบางช่วงของเส้นทางทางเท้านั้นไม่สามารถที่จะสร้างหลังคาคลุมได้ เนื่องจากลักษณะทางกายภาพบริเวณนั้นมีสิ่งกีดขวาง เช่น ต้นไม้ สิ่งก่อสร้าง เป็นต้น หรือการก่อสร้างหลังคาคลุมเป็นแนวยาวจะไม่มีความจำเป็นในการก่อสร้างในเส้นทางที่มีแนวกำแพงเดิมอยู่แล้ว การสร้างหลังคาคลุมทางเท้าเป็นช่วงนี้จะสร้างในช่วงเส้นทางที่เป็นที่โล่งไม่มีที่กำบังโดยประโยชน์ของแนวทางนี้เพื่อให้มีสาดและบุคตากรภายในมหาวิทยาลัยใช้เป็นที่พักการเดินเท้า และในสภาพที่เกิดฝนตกก็สามารถใช้เป็นที่หลบฝนได้ด้วย รายละเอียดของแนวทางนี้จะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปหากจะมีความต้องการนำมาใช้ โดยศึกษาเส้นทางที่จะก่อสร้างและรูปแบบของหลังคาคลุม เพื่อความกลมกลืนกับทัศนียภาพภายในมหาวิทยาลัยและประสิทธิภาพในการเดินทางภายในมหาวิทยาลัย

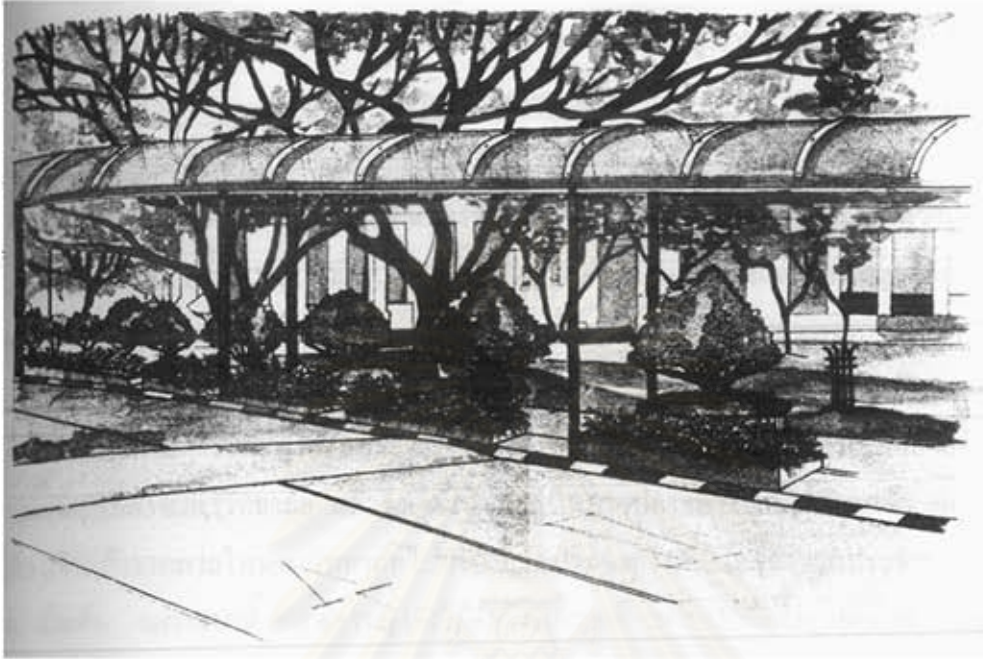
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



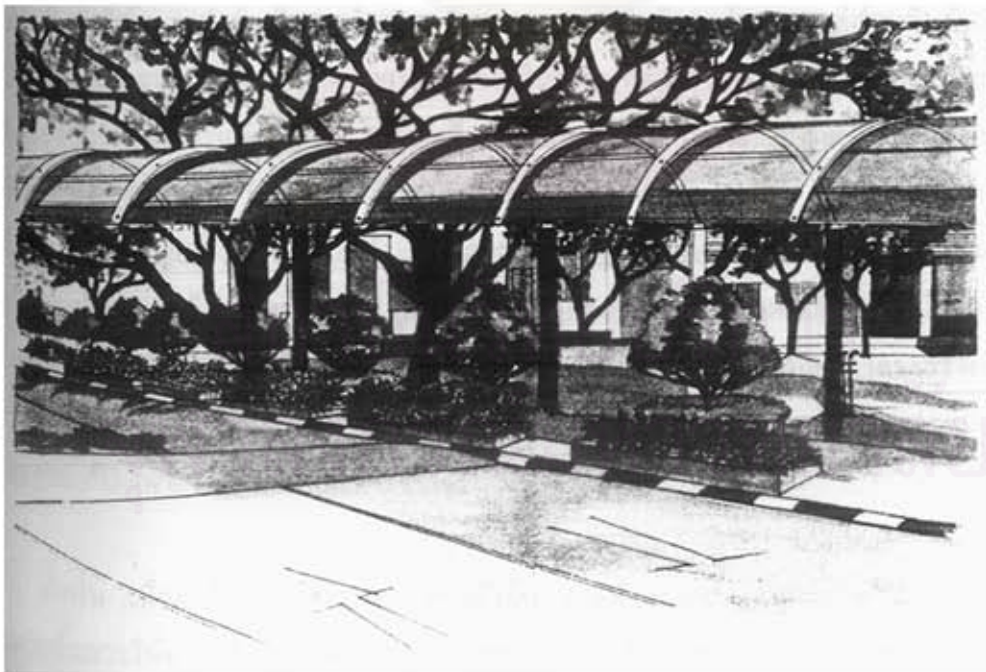
รูปที่ 6.20 ทักษณียภาพก่อนก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้า



รูปที่ 6.21 ทักษณียภาพหลังการก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าตามรูปแบบที่ 1



รูปที่ 6.22 ทักษณียภาพหลังการก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าตามรูปแบบที่ 2



รูปที่ 6.23 ทักษณียภาพหลังการก่อสร้างหลังคาคลุมทางเท้าตามรูปแบบที่ 3